

Arrest

nr. 203 498 van 4 mei 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. BEN ASRI
Plantin en Moretuslei 144/A
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 januari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 oktober 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 januari 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. BEN ASRI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 30 september 2016 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 30 oktober 2017 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.09.2016 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

D., A. (..) (R.R.: xxxxxxxxxxxxx)

nationaliteit: Albanië

geboren te Fier op 17.01.1976

adres: (..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 22.03.2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor D., A. (..). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 26.10.2017 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Kennelijk gebrek aan materiële en formele motivering in strijd met het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, met name het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid, schending van artikel 3 E.V.R.M. en schending van het recht van verdediging.

De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed “.

Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr.étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St. nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993).

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:

“Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St, nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996, 249).

Verzoekende partij meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoekende partij vordert dan ook op grond van een schending van materiële maar ook de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig.

Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing aan te halen dat de medische elementen aangehaald door verzoeker zijn geëvalueerd door de art-adviseur en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

Verweerster stelt het volgende:

"... Er worden medische elementen aangehaald voor Dimo, Artur. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 26.1°.2017(zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië)"...

De arts –adviseur stelt in zijn conclusie het volgende:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkenen, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandelingen en opvolging beschikbaar zijn in Albanië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Albanië.

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met een dergelijke stereotype afwijzing van zijn verzoek tot regularisatie, terwijl duidelijk blijkt dat het toepassingsgebied van het art. 9 ter§1 van de Vreemdelingenwet ruimer is dan enkel ziektes die onmiddellijk levensbedreigend zijn.

Er is dan geen enkele afdoende motivering.

Om een verblijf te bekommen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald is vereist dat de ziekte, ongeacht de aard ervan, een zekere ernst vertoont om een reëel beletsel voor de uitvoering van de uitvoeringsmaatregel te kunnen vormen.

(Zie BROUCKAERT S., "Medische aspecten van het vreemdelingenrecht en artikel 3 van het EVRM. Een overzicht van rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, de Raad van State en de burgerlijke rechtbanken", T. Vreemd., 2005, 196).

Er is niet vereist dat de ziekte levensbedreigend is, het kan volstaan dat bv. gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is.

(zie bv. Kort.ged. Brussel, 13mei1998, RDE, 1998, 240) of nog dat regelmatige consultaties nodig zijn (continuïteit in de zorgverstrekking (zie bv. Kort.ged. Brussel, 14 augustus 1996, T. Vreemd, 1996, 373).

De Raad van State voegt hieraan toe: "ce qui est en cause n'est pas la stabilité d'un état de santé, mais bien sa gratuité et la constance de soins qu'il appelle."

(zie RVS, nr. 62.844, 30 oktober 1996).

Bovendien dient verwerende partij na te gaan of de vreemdeling in zijn land van herkomst over de nodige medische zorgverstrekking kan beschikken. Indien blijkt dat dit niet onderzocht is, dan is er manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zoals in casu eveneens aan de orde is."

Concreet:

Verweerster stelt in haar beslissing slechts er medische behandeling beschikbaar en toegankelijk zou zijn in het land van herkomst van verzoeker.

Immers in casu stelt staat vast dat verzoeker een onderbeenprothese heeft en dat er nood is tot regelmatige aanpassing. Dit wordt ook erkend door de arts-adviseur van verweerster. Hierover bestaat derhalve geen enkele discussie.

Er bestaat ook geen enkele discussie over het feit dat verzoeker een medische problematiek heeft die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt.

De arts-adviseur van verweerster beperkt zich in zake door te verwijzen naar niet publieke databanken en stelt enkel dat het gezondheidssysteem in Albanië is vastgesteld door " Health Care Law" teneinde

tot de onterechte conclusie te komen dat verzoeker een volledige behandeling gratis kan krijgen in Albanië.

Dit is manifest onjuist en de arts-adviseur geen geenszins de gespecialiseerde zorgverstrekking onderzocht die verzoeker nodig heeft en die geenszins in Albanië kan verstrekt worden.

Verweerster stelt in haar beslissing geenszins dat er een adequate behandeling van de medische probleem in het land van herkomst mogelijk is. Verweerster beperkt zich door te stereo type vermelding dat medische opvolging beschikbaar en toegankelijk is in Albanië.

Nochtans stelt de arts-adviseur dat verzoeker lijdt aan een medische problematiek die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt.

De arts-adviseur heeft echter nagelaten om deze adequate hulpverlening in het land van herkomst te onderzoeken. Noch de arts-adviseur noch verweester halen aan dat er adequate behandeling en opvolging van de specifieke medische problematiek van verzoeker mogelijk is in Albanië.

Noch het advies van de dokter noch de bestreden beslissing biedt een antwoord op het argument van verzoeker dat hij specifieke opvolging nodig heeft. Immers heeft verzoeker aangegeven dat zijn onderbeen is geamputeerd. Dat hij een zeer geavanceerde protheseknie heeft die talrijke keren dient aangepast te worden. Jaarlijks een onderhoud bij één specialisatiefirma dient te ondergaan.

De arts-advies beperkt zich enkel op zeer algemene wijze te verwijzen dat er zorgverstrekking is en gratis ziekteverzekering en stelt zeer algemeen dat er dokters zijn en orthopedische apparatuur.

Noch de dokter noch verweerster geven een antwoord en zijn niet nagegaan of de specifieke hulpverlening die verzoeker nodig heeft, mogelijk is in Albanië.

Verzoeker heeft nochtans zeer uitvoerig een gedocumenteerde aanvraag gedaan waarbij hij duidelijk heeft gewezen op de type knieprothese die hij heeft en het concreet probleem en de talrijke prothetische behandelingen en aanpassingen die hij dient te ondergaan.

Het is duidelijk dat er geen afdoende motivering is gebeurd in concreto en de materiële motiveringsplicht is geschonden.

(Verzoeker verwijst in die zin naar het arrest van RVV nr 70.381 van 22.11.2011)

Nochtans beschikte de arts-adviseur van verweerster over de nodige noodzakelijke medische stukken.

Dat verzoeker immers heeft aangehaald dat hij een onderbeenamputatie heeft ondergaan en dat hij een knieprothese heeft van het type Genium X 3 met servicecontract van 6 jaar.

Verzoeker verwijst hiervoor naar stuk 11 van zijn huidige bundel en dit stuk werd eveneens bij de medische regularisatiedossier gevoegd waarbij THUER bvba bij schrijven van 02.08.2016 bevestigt dat verzoeker bij hen in behandeling is voor een prothetische verzorging met een protheseknie Genium X 3 en dat dat prothese een servicecontract heeft van 6 jaar.

Vervolgens kost deze zeer geavanceerde knieprothese maar liefst 76951€ 5 (zie stuk 10) ook dit stuk heeft de arts adviseur bij zijn beraad gehad. Dit toont aan waarom de service enkel en alleen bij de firma THUER kan gebeuren en dient verzoeker zowel knie en prothese jaarlijks laten onderhouden om garantie te behouden.

Tevens zijn de hernieuwingstermijnen voor de prothese 3 jaar en voor de genium X 3 6 jaar.

Buiten de regelmatige prothetische behandelingen en aanpassingen door deze firma, moet de knieprothese jaarlijks worden verzonden naar een andere firma voor nazicht op alle stukken, sensoren, slijtage ed.

Verzoeker krijgt dan tijdens deze nazichtperiode een rulknie gemonteerd.(zie stuk 12 huidig bundel, stuk 7 van het bundel art 9 ter).

De arts-adviseur van verweerster kent deze gegevens en haalt ze ook aan in zijn advies.

Hij stelt enkel dat uit de informatie die hij heeft kunnen raadplegen ondersteuning van artsen mogelijk is in Albanië en dat er orthopedische apparatuur aanwezig is.

De arts-adviseur stelt niet “ welke orthopedische apparatuur” en stelt ook niet “ welke artsen ter ondersteuning aanwezig zijn in Albanië.

De arts-adviseur van verweerster heeft geenszins gecontroleerd of het type knieprothese die verzoeker heeft kan aangepast worden door “ dokters in Albanië)

Dit type van prothese kan niet worden aangepast worden in Albanië.

De arts-adviseur heeft enkel onderzocht of er een zorgverlening is in Albanië en stelt dat er een volledige gratis behandeling mogelijk zou zijn in Albanië.

Echter heeft de arts-adviseur nagelaten of de welbepaalde type van prothese die verzoeker heeft kan aangepast worden in Albanië en dit is namelijk cruciaal.

Dit is niet mogelijk in Albanië en minstens is dit niet onderzocht. De arts-adviseur heeft zich beperkt tot zeer algemene informatie na te gaan over toegang tot medicatie en dokters.

Verzoekster heeft een ernstige plettrauma ondergaan met amputatie tot gevolg.

Verzoeker heeft een knieprothese gekregen van het merkt Genium X 3 en dit een de meest geavanceerde microprocessorgestuurde protheseknie ter wereld.

Albanië is een zeer arm land. Hierover bestaat geen discussie.

Deze knieprothese moet geregeld worden aangepast(verzoeker ondergaat regelmatig prothetische behandelingen) en bovendien 1 keer per jaar worden onderworpen aan een service door een gespecialiseerde firma.

Verzoeker heeft deze servicepas van 6 jaar overgemaakt en de arts-adviseur van verweerster heeft dit stuk ook gezien doch dit niet onderzocht.

In dit stuk wordt expliciet gesteld dat eens per jaar deze knieprothese een servicebeurt dient te ondergaan en bij deze dergelijke servicebeurt worden de sensoren gecontroleerd en worden versleten onderdelen vervangen.

Het is duidelijk dat verzoeker geenszins een adequate behandeling kan krijgen in het land van herkomst.

Verzoekende partij stelt vast dat artikel 9 §1 bestaat uit twee delen:

- lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling

- wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Verzoekende partij vraagt zich af of verwerende partij tevens onderzocht heeft of er een weldegelijk een adequate behandeling mogelijk is zijn land van herkomst.

Verzoekende partij stelt zich terecht de vraag 'waarom'.

In het verzoekschrift staat duidelijk de ernst van de aandoening vermeld.

Verzoekende partij stelt aldus terecht vast dat de raad voor vreemdelingenbetwistingen eveneens kan vaststellen dat er aan de materiële motiveringsplicht niet is voldaan.

De motieven, zijnde het waarom, dienen in de beslissing te worden veruitwendigd.

Verzoekende partij heeft een medisch attest voorgelegd en heeft de aandoening in het bijhorend verzoekschrift uitvoerig beschreven en zijn aanvraag uitermate gedocumenteerd.

De uiterst beperkte motivering druist in met wat hoger werd gesteld, namelijk dat de motivering van een beslissing evenredig moet zijn met het belang ervan. In casu heeft deze beslissing voor verzoekende partij zeer verstreckende gevolgen daar deze oordeelt over het verblijf van verzoekende partij.

Deze uiterst summiere motivering van DVZ staat dan ook in contrast met het belang van de beslissing voor verzoekende partij.

Bovendien is het zo dat wanneer een bestuur een discretionaire bevoegdheid heeft in het nemen van beslissingen, deze uitgebreider gemotiveerd dienen te worden.

Gezien verzoekende partij de motieven niet begrijpt die dienst vreemdelingen aanvoert, en verzoekers aldus niet in staat stelt te begrijpen op welke feitelijke gegevens de bestreden beslissing haar steun vindt, is er derhalve NIET voldaan aan de motiveringsplicht.

Een rechtshandeling die niet voldoet aan de motiveringsplicht zoals vermeld in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen maakt deze handeling nietig gezien dit een schending is van een substantiële vormvereiste.

Het middel is derhalve ernstig.

Er is echter meer...

De dienst vreemdelingenzaken wenst haar beslissing juridisch te motiveren door te verwijzen dat medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

De motivatie van verwerende partij gaat niet over de effectieve behandeling en aanpassing van de knieprothese genium X 3 en de jaarlijkse servicebeurten van deze knieprothese.

Het is onvoldoende te stellen dat de behandeling beschikbaar is en toegankelijk is(RvV 71.779, 13 december 2011, RvV 72.652, 23 december 2011, RvV 73.765, 23 januari 2012, RvV 74.439, 31 januari 2012).

Immers in casu staat vast dat verzoekster een knieprothese heeft, de meest geavanceerde micropocessorgestuurde protheseknie ter wereld.

Immers staat ook vast dat dit aan de persoon gebonden is en zeer regelmatig moet worden aangepast.

Tevens moet deze prothese elke jaar aan een onderhoud worden onderworpen waarbij de sensoren worden nagekeken en de versleten stukken worden vervangen.

In de bestreden beslissing wordt nergens aangegeven dat deze specifieke behandeling mogelijk is in Albanië. Er wordt enkel gesteld dat er behandeling mogelijk is en toegankelijk is.

De arts-adviseur stelt enkel dat er een ziekteverzekering mogelijk is en artsen aanwezig zijn en orthopedische apparatuur.

Verzoekende partij stelt vast dat de bestreden beslissing met geen woord rept over deze specifieke behandeling. Niettemin is er in het verzoekschrift uitgebreid gemotiveerd dat verzoeker een knieprothese heeft en dat deze regelmatig moet worden aangepast.

In Albanië is deze behandeling niet mogelijk en derhalve is er geen adequate behandeling mogelijk in het land van herkomst en derhalve is deze vooropgestelde behandeling noodzakelijk(aanpassingen van knieprothese Genium X 3 en behandelingen bij specialisten)

Dat immers uit de medische stukken en uit het medisch attest van de behandelende geneesheer expliciet stelt dat verzoeker regelmatig dient onderzocht te worden, zijn knieprothese regelmatig moet worden aangepast.

De motiveringsplicht is duidelijk geschonden. Het is onvoldoende te stellen dat er dokters en orthopedische apparatuur voorhanden zijn in Albanië.

De arts-adviseur had moeten nakijken of de specifieke adequate behandeling die verzoeker nodig heeft (kan de knieprothese Genium X 3 regelmatig worden aangepast worden in Albanië en zijn er specialisten-orthopedisten die deze aanpassingen kunnen doen en kunnen garanderen dat er een jaarlijks een onderhoud wordt gedaan door een gespecialiseerde firma en is dit toegankelijk voor verzoeker).

Niettemin stelt artikel 9 §1 1 juncto §4 van de Vreemdelingenwet dat ook de toegang tot de behandeling dient te worden nagegaan eveneens in de ontvankelijkheidsfase.

Verwerende partij heeft dit nagelaten na te gaan en dit cruciaal gegeven ook totaal niet gemotiveerd.

Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in samenlezing met artikel 62 Vw heeft tot doel dat de bestuurde, zelfs als de beslissing niet wordt aangevochten, hem in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat er kan worden beoordeeld of er aanleiding bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Artikel 2 en 3 van de voormelde wet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overweging op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze.

Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de beslissing.

Deze beslissing heeft voor verzoekende partij wel heel verstrekkende gevolgen gezien zijn verblijf ervan afhangt en dit verblijf noodzakelijk is voor de behandeling van zijn ernstige medische problematiek.

Bovendien heeft verzoeker aangehaald dat hij werd aangereden. Dat bij vonnis van de Politierechtbank door een gerechtsdeskundige dient te worden onderzocht. De aanstelling van deze gerechtsdeskundige is bevestigd bij vonnis de AC 6kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen afdeling Antwerpen dd.05.05.2017.

Verzoeker verwijst naar de brief van zijn raadsheer die zijn belangen behartigt in deze procedure dd.19.01.2017(zie stuk 6)

“ Ik richt u onderhavig schrijven als raadsman van de heer D. A. (..).

Ik behartig cliënt zijn belangen m.b.t. het verkeersongeval waar hij op 24 januari 2015 het slachtoffer werd.

Bij vonnis van 5 mei 2017 heeft de AC 6 kamer bij de Rechtbank van Eerste Aanleg, afdeling Antwerpen in graad van hoger beroep een vonnis gewezen waarbij de aanstelling van dr. Christel De Meyere om de heer D. (..) te onderzoek werd bevestigd. Deze expertise is noodzakelijk teneinde de schade die cliënt tengevolge van het ongeval(o.a. amputatie van het onderbeen) heeft geleden te kunnen begroten en te bepalen welke vervolgzorg er nodig is.

Door een misverstand i.v.m. de betaling van de provisie van deze medische expertise werd er tot op heden nog geen datum bepaald voor de start van de expertise. In bijlage bezorg ik u het schrijven van de gerechtsdeskundige hieromtrent.

Van zodra ik een datum ontvang , zal ik u verder op de hoogte houden.”

De gerechtsdeskundige heeft op 12.01.2018 vervolgens laten weten als volgt;(zie stuk 7).

...” Voor wat het dossier van de heer D. A. (..) betreft, noteer ik dat de provisie wel werd geconsigneerd. Mijn secretariaat zal eerstdaags het nodige doen om in overleg met de raadgevende geneesheren een expertisезitting vast te stellen. Wij zullen u hierover zo spoedig mogelijk berichten...”

Dat deze expertise nog niet heeft plaats gevonden. Dat zijn verblijf noodzakelijk is voor de specificering van zijn medische problematiek nu en naar de toekomst. Dat de gemeente zelf erkent dat betrokkene een beenprothese heeft en hierrond loopt nog een medische en verzekeringsprocedure.

De gemeente heeft deze opmerking expliciet gesteld en heeft geen datum voorzien om de zogenaamde terugkeerprocedure te voorzien.(zie stuk 4).

Verweerster heeft hieromtrent geen woord gerept zodat de motiveringsplicht is geschonden.

Ook hier is het middel derhalve gegrond en is niet voldaan aan de nodige motiveringsplicht.”

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag ervan, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en naar het advies van de arts-adviseur die de medische elementen die voor verzoekende partij werden aangevoerd heeft onderzocht en daarop concludeerde dat er medisch gezien

geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het herkomstland omdat de medische behandeling en opvolging die verzoekende partij nodig heeft beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië. Derhalve, zo besluit de verwerende partij in de bestreden beslissing, kan uit het voorgelegde medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en evenmin dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing volledig gesteund heeft op het advies van de arts-adviseur, dat moet worden beschouwd als integraal deel uitmakend van de bestreden beslissing.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Verzoekende partij betwist niet dat zij in het bezit werd gesteld van het advies en toont verder niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samengelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

Verder kan de verzoekende partij niet gevolgd worden waar zij meent dat de bestreden beslissing een stereotiepe motivering bevat. Immers gaat de verwerende partij, via de verwijzing naar het medisch advies van de arts-adviseur, in casu in op de specifieke medische aandoening van verzoekende partij en wordt vastgesteld dat voor wat betreft deze aandoening, de verzoekende partij in het herkomstland terecht kan voor de benodigde medische zorgen.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de eerste bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.3. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de eerste bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding

2.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.”*

Het medisch advies van de arts-adviseur van 26 oktober 2017 in hoofde van verzoekende partij vermeldt het volgende:

“NAAM: D. A. (..)
Mannelijk
Nationaliteit: Albanië

Geboren op 17/01/1076

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 30-9-2016.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

-Medisch attest dd. 10-8-2016 van Dr. G. Vande Vijver; orthopedist te 2NA Stuivenberg, Antwerpen, met als diagnose-linker onderbeenamputatie op 25-1-2015. De medicamenteuze behandeling bestaat uit Neurontin. Betrokkene gaat met 2 krukken en een draagt een onderbeenprothese

-Attest van "Orthopedie Thuer bvba" voor aflevering van knieprothese genium X3 op 22-10-2015, met een servicecontract van 6 jaar

-Factuur dd, 8-6-2015 voor knieprothese

-Prijsofferte voor rolstoel (?) dd, 14-6-2016

-Toelichting "orthopedie Thuet bvba" in kader van hernieuwingstermijn van knieprothese dd. 10-9-2015 - Attest arbeidsongeschiktheid wegens ongeval voor de duur van 24-1-2015 t/m 31-12-2015 op datum van 9-9-2015 door dr. Vande Vijver

-Afspraak fysiotherapie ZNA campus Stuivenberg, geen datering

-Medicatievoorschriften dd, 1-7-2015 en 2-7-2015

-Verslag intensieve zorgen van verblijf van 24-1-2016 t/m 28-1-2015: verkeersongeval van 24-1-2015 met ernstig plettrauma linker onderbeen waarvoor onderbeenamputatie tot op de knie

-Verslag verblijf op Fysische geneeskunde en revalidatie van 3-2-2015 t/m 2-7-2015: revalidatie na knie-exarticulatie met speciale aandacht voor ADL-training. Tijdens opname ontwikkelen van DRESS-syndroom (overgevoeligheid met rash) vermoedelijk op dalacin

-verslag verblijf, dagziekenhuis ZNA Stuivenberg wegens bestaan van een fistel ter hoogte van het litteken van de amputatiewonde; Onder lokale anesthesie werd een achtergebleven ethylon-draadje verwijderd

-Brief dd. 2-12-2015 van de firma Thuer orthopedie naar het advocatenkantoor Jan De Man voor aanvraag rolstoel voor betrokkene

-Aanvraag van 13-11-2015 voor mobiliteitshulpmiddel; rolstoel, werd ondertekend door betrokkene en behandelend arts

-Verslag opname vaatheelkunde 25-1-2015 tot 3-2-2015: kniearticulatie links

-Verslag MRI dd. 29-1-2016 rechter knie: ruptuur voorste kruisband waarschijnlijk van oudere datum

- Attest van volgen kine van 6-7-2015 tot 20-7-2016

-Verslag consultatie dd. 23-11-2015: bestaan van klein fisteltje ter hoogte van wonde, planning ingreep

- Verslag ingreep verwijderen achtergebleven draadje dd. 27-11-2015

-Informatie in kader van prothese met notie van jaarlijks nazicht

-Overzicht van aanvragen hulpmiddelen

-Schrijven van medisch expert in kader van medische expertise na verkeersongeval

-Standaard Medisch Getuigschrift dd. 23-8-2017 van dr. ? met de volgende informatie:

o Linker onderbeenamputatie met aangepaste prothese, stabiele toestand

o Medicatie; Redomex, Neurotin, Tradonal

Conclusie: uit de verschillende documenten kunnen we het volgende besluiten:

Het betreft hier een jonge man van 41 jaar afkomstig uit Albanië

- Op 24-1-2015 werd hij-aangereden door een wagen met een plettrauma van het linker onderbeen tot gevolg.

Op 24-1-2015 werd een onderbeenamputatie met desarticulatie van de knie uitgevoerd.

Een onderbeenprothese werd aangepast Hiervoor is er nood tot regelmatige aanpassing

Betrokkene beschikt ook over een rolstoel

Hij heeft nog steeds een hoge nood aan pijnmedicatie namelijk:

o Neurotin

o Tradonal = tramadol

o Redomex = amitriptyline

Volgens het laatste SMG is de toestand stabiel.

Er is geen tegenindicatie tot reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene);

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is 1:

Aanvraag Medcoi van 10-10-2017 met het unieke referentienummer 10166

2. In bijlage 2 wordt de beschikbaarheid van de medicatie aangetoond.

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de medische zorg zowel op ondersteuning van artsen en medicatie als van orthopedische apparatuur aanwezig is.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze „behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het gezondheidssysteem in Albanië is vastgelegd door de "Health Care Law" met het Ministerie van Volksgezondheid als belangrijkste verantwoordelijke coördinator. Daarnaast zijn het "Health Insurance Fund", het "Public Health Institute" en lokale autoriteiten de voornaamste partners. De wet van 1994 "On Health Insurance in the Republic of Albania" stelt dat gezondheidszorg is gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden met de intentie dat de verplichte ziekteverzekering die sinds 1995 geldt in Albanië de enige instantie wordt voor betaling en terugbetaling in de drie domeinen van de gezondheidszorg namelijk primaire zorg, terugbetaling van medicatie en hospitalisatie. 2 Toch evolueert heden de gezondheidszorg van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evenwel met dezelfde partners 3

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...), betaalt de staat de bijdragen. 4 Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen het ziektefonds en het zorgcentrum waar de 'zorgen verstrekt werden. 5 Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling 8 Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem 7.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid 8.

Praktisch voor betrokkene is de volledige behandeling gratis wanneer betrokkene zich inschrijft in sociale zekerheid: zowel de consultaties bij de orthopedist, het aanpassen van ortheses en prothesen, de pijntherapie, de rolstoel, het verblijf in het ziekenhuis en de ambulante therapie zijn gratis wanneer betrokkene zich wendt tot de publieke sector.

We kunnen dus besluiten dat de zorg die betrokkene nodig heeft beschikbaar is in zijn thuisland namelijk Albanië samen met sociale voorzieningen die hem ondersteunen zoals de toegankelijkheid tot pensioenen. Er is dus geen tegenindicatie tot terugkeer naar zijn thuisland vanuit medisch standpunt.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook, geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. Albanië."

2.6. Verzoekende partij kan vooreerst geenszins gevolgd worden waar zij meent dat de arts-adviseur het toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft miskend door enkel levensbedreigende aandoeningen in aanmerking te nemen. Eenvoudige lezing van het medisch advies van de arts-adviseur leert dat deze getoetst heeft aan beide toepassingsgevallen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dit op een correcte en wetsconforme manier. Het betoog van verzoekende partij als zou de arts-adviseur enkel levensbedreigende aandoeningen in aanmerking nemen raakt kant noch wal.

2.7. Zoals duidelijk blijkt uit het medisch advies erkent de arts-adviseur dat verzoekende partij een onderbeenamputatie heeft ondergaan ten gevolge van een ongeval en dat zij een onderbeenprothese heeft die regelmatig moet worden aangepast. Verder stelt de arts-adviseur vast dat verzoekende partij nood heeft aan pijnmedicatie en dat zij beschikt over een rolstoel.

De arts-adviseur is dan nagegaan of de benodigde medische zorgen beschikbaar zijn in Albanië waarbij hij, na consultatie van objectieve bronnen, vaststelt dat verzoekende partij in Albanië kan beschikken over de nodige artsen en medicatie als over orthopedische apparatuur.

Zo blijkt uit de MedCoi-informatie met referentienummer 10166 van 10 oktober 2017 (dat zich bevindt in het administratief dossier) inderdaad dat gesteld wordt dat medische orthopedische apparatuur en rolstoel ("*medical devices orthopedics* en *wheelchair*") aanwezig zijn in Albanië. Uit deze informatie blijkt tevens dat rehabilitatieartsen, orthopedisten en orthopedische chirurgen, anesthesisten onder andere in kader van pijnmanagement, thuisverpleging, specifieke orthopedische chirurgie wat betreft knieprotheses alsook fysiotherapeuten beschikbaar zijn in Albanië.

Verder blijkt ook dat de medicatie die de verzoekende partij nodig heeft, aanwezig is in Albanië.

Verzoekende partij kan gelet op voorgaande dan ook hoegenaamd niet gevolgd worden in haar betoog dat niet werd nagegaan of de gespecialiseerde zorg die zij nodig heeft verstrekt wordt in Albanië.

Zoals duidelijk blijkt uit de door de arts-adviseur gehanteerde informatie kan de verzoekende partij ook in Albanië terecht voor orthopedische apparatuur alsook de nodige aanpassingen daarvan. Het loutere gegeven dat zij thans beschikt over een geavanceerde knieprothese die jaarlijks moet onderhouden worden maakt niet dat verzoekende partij in het herkomstland geen adequate knieprothese of aanpassingen aan de knieprothese die zij thans heeft kan verkrijgen en dat deze aldaar onderhouden wordt. In de door de arts-adviseur gehanteerde informatie blijkt bovendien wel degelijk dat zowel voor de onderste als de bovenste ledematen orthopedische apparatuur beschikbaar is. Verzoekende partij is niet ernstig waar zij voorhoudt dat uit deze informatie geenszins blijkt dat de door haar benodigde apparatuur beschikbaar is nu de informatie waarop de arts-adviseur zich baseert duidelijk het geval van verzoekende partij betreft waar erop gewezen wordt dat het gaat om een 41-jarige man die na een plettrauma een desarticulatie van de knie heeft alsook fantoompijnen en die nood heeft aan knieprothese aanpassingen en een rolstoel. Verder blijkt uit de door de arts-adviseur gehanteerde informatie ook dat zowel ambulante als inpatient behandeling mogelijk is door een rehabilitatie specialist, een orthopedist, een orthopedisch chirurg, een anesthesist in kader van pijnmanagement en dat thuishulp, chirurgie specifiek wat knieprotheses betreft alsook vervanging van knieën en fysiotherapeuten beschikbaar zijn.

Voor zover verzoekende partij betoogt dat niet blijkt dat de artsen in Albanië het type knieprothese dat zij thans heeft kunnen aanpassen, wijst de Raad erop dat, naast het feit dat uit de gehanteerde informatie blijkt dat de benodigde specialisten in Albanië beschikbaar zijn zodat verzoekende partij ook niet aannemelijk maakt dat deze haar knieprothese niet kunnen aanpassen, dient alleszins gesteld dat, zelfs indien verzoekende partij in dit betoog zou kunnen gevolgd worden, quod non, zij niet aannemelijk maakt dat zij in Albanië geen knieprothese kan verkrijgen die de specialisten ter plaatse wel kunnen aanpassen. Het loutere feit dat verzoekende partij thans beschikt over een zeer geavanceerde knieprothese maakt niet dat zij in Albanië niet zou kunnen beschikken over een adequate knieprothese. Verzoekende partij lijkt ervan uit te gaan dat zij eenzelfde kwalitatief hoogstaande zorg moet kunnen genieten in het land van herkomst, maar artikel 9ter van de vreemdelingenwet houdt dergelijke verplichting niet in. Er moet enkel vaststaan dat verzoekende partij in het herkomstland een adequate zorg kan krijgen. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat dit niet zo is.

Voor zover zij nog stelt dat haar knieprothese jaarlijks moet opgestuurd worden naar de firma voor een servicebeurt toont zij geenszins aan dat dit ook niet kan gebeuren vanuit het land van herkomst. Nu duidelijk blijkt dat alle benodigde orthopedische apparatuur en specialisten ook in het herkomstland beschikbaar zijn voor wat betreft de medische problematiek van verzoekende partij, kan zij evenmin gevolgd worden in haar stelling dat niet blijkt dat zij aldaar tijdens de onderhoudsbeurt van haar prothese een ruilknie kan gemonteerd krijgen.

Verzoekende partij kan, gelet op de objectieve informatie waarop de arts-adviseur zich ent en die zich bevindt in het administratief dossier, voorts ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat niet is aangetoond dat zij een volledig gratis behandeling kan krijgen. Immers blijkt inderdaad uit de door de arts-adviseur

gehanteerde informatie dat indien de verzoekende partij zich inschrijft in de sociale zekerheid haar behandeling gratis is.

2.8. Waar verzoekende partij nog stelt dat haar aanwezigheid in België vereist is inzake de medische expertise die wordt doorgevoerd wijst de Raad erop dat de arts-adviseur enkel moet nagaan of de verzoekende partij, wanneer hij vaststelt dat zij medische zorgen behoeft, in het herkomstland terecht kan voor een adequate behandeling. Verzoekende partij kan aldus niet gevolgd worden waar zij meent dat de arts-adviseur in het kader van zijn onderzoek rekening had moeten houden met het feit dat er nog een medische expertise zou worden gevoerd inzake een gerechtelijke procedure en dat verzoekende partij in afwachting hiervan op het grondgebied moet kunnen verblijven. De stukken die zij op 19 april 2018 nog naar de Raad heeft opgestuurd en waaruit blijkt dat verzoekende partij op 15 mei 2018 zal onderzocht worden door een gerechtsdeskundige is dan ook niet dienstig om te besluiten dat de weigeringsbeslissing inzake de medische regularisatieaanvraag kennelijk onredelijk of foutief is.

2.9. In zoverre verzoekende partij nog de schending opwerpt van artikel 3 EVRM, wijst de Raad er daarbij op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Het begrip "uitzonderlijke gevallen" werd nader omschreven in de zaak Paposhvili / België (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: *"183. The Court considers that the "other very exceptional cases" within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness."* (Het Hof oordeelt dat onder "andere zeer uitzonderlijke gevallen" zoals bedoeld in de zaak N v. Verenigd Koninkrijk die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 EVRM dienen begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.).

In casu toont de verzoekende partij dergelijke uitzonderlijke situatie evenwel niet aan, dit temeer in het licht van de vaststellingen van de arts-adviseur die oordeelde dat zij in het herkomstland over de nodige medische zorgen kan beschikken en er toegang toe heeft. Een schending van artikel 3 EVRM kan niet aangenomen worden.

2.10. Voor zover de verzoekende partij nog de schending van het recht van verdediging opwerpt, laat zij na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing een schending van dit recht inhoudt. Het enig middel is op dat vlak onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER